

Nr. 1 (123)

Bazūne

Latvijas Neredzīgo bibliotēkas avīzīte
par notikumiem bibliotēkas dzīvē

2022. gada 3. janvāris

GATAVOJAMIES FUNKCIJU PAPLAŠINĀJUMAM

Gunta Bite

Avīzītes «Bazūne» redaktore

Pagājušā gada 2. decembrī Latvijas Neredzīgo bibliotēkas pārstāvji piedalījās Valsts Izglītības satura centra (VISC) īstenotā ESF projekta «Kompetenču pieeja mācību saturā» (Skola2030) ietvaros rīkotajā attālinātajā ieviešanas darbseminārā «Tekstveide vieglajā valodā iekļaujošas izglītības atbalstam». Semināra mērķis bija mācību līdzekļu tekstu adaptētāju kompetenču paplašināšana jauno mācību līdzekļu tekstu pilnveidei.

Piecu stundu laikā semināra dalībnieki iepazinās ar Vācijas pieredzi tekstu veidošanā vienkāršotā valodā, par ko pastāstīja Vācijas vieglās valodas tekstveides un ar to saistītas iekļaujošas izglītības eksperte Inga Šiflere, savukārt ar topošajām vieglās valodas vadlīnijām latviešu valodai un ar savu pieredzi par veiksmīgām teksta veidošanas un pielāgošanas iespējām vieglajā valodā iepazīstināja valodniece un vieglās valodas vadlīniju izstrādātāja latviešu valodai Dr. Dite Liepa (LU/RSU). Logopēde, prof. Dr. Sarmīte Tūbele (LU) dalījās praktiskajā pieredzē un teorētiskajās zināšanās par teksta uztveres specifiku un tā piemērošanu skolēnu (bez garīgiem attīstības traucējumiem) iekļaušanas

un mācību līdzekļu adaptēšanas vieglajā/vienkāršotā valodā kontekstā.

Kaut arī semināra galvenais mērķis bija izglītības procesi, Neredzīgo bibliotēka, lai iegūtu teorētiskās zināšanas darbam ar grāmatu pielāgošanu vieglajā valodā, ne tikai klausījās lektoros, bet arī aktīvi iesaistījās darba grupās, kur notika tekstu analīze un veidošana, domājot par attiecīgo mērķauditoriju.

Tas bibliotēkai būs liels izaicinājums, tāpēc ar vienu semināru nepietiks, lai gūtu nepieciešamās zināšanas un prasmes šādu grāmatu veidošanā. Tuvākajā laikā bibliotēka meklēs Braila raksta nodaļas darbiniekiem mācību iespējas tekstu pielāgošanai vieglajā valodā.

Šis gads bibliotēkai paies jaunu zināšanu un krasu pārmaiņu zīmē, tomēr netiks aizmirsts līdz šim izveidotais un ieviestais, piemēram, bibliotēkas sistēma BALSS, kur papildus dailliteratūrai savus lasītājus gaida arī mācību literatūra (par to vairāk lasiet rakstā «Audio grāmatas skolēniem»).

Savus apmeklētājus līdz janvāra beigām gaida arī tekstilmākslinieces Anneles Slišānes deķu izstāde «#100dečiLatvijai». Neatlieciet tās apmeklējumu uz vēlāku laiku. Atgādinām, ka izstādes apmeklējums notiek «zaļajā» režīmā.

LAI VIENMĒR LĪDZĀS DRAUGA PLECS!

Ināra Zeltiņa

LNERB Rēzeknes filiālbibliotēkas vadītāja

Gadus varam salīdzināt ar vilcieniem — aiziet viens, pienāk otrs. Var teikt, ka jau pagātnē aiztraucies arī 2021. gads gan ar labiem, gan ne tik labiem notikumiem, kā nu kuram. Starp daudziem mirkļu zibšņiem tas atstājis arī paliekošas vērtības — jaunus dzejoļus, ko sacerējuši Latvijas Neredzīgo bibliotēkas lietotāji.

COVID19 pandēmijas izplatības ierobežojumu laikā, kad bija liegta vai apgrūtināta kultūrvietu, tai skaitā arī bibliotēku, apmeklēšana klātienē, Rēzeknes filiālbibliotēka rīkoja divas literāri radošas akcijas — «Paceļot acis uz debesīm» un «Lai blakus vienmēr drauga plecs!». Otrajā aicinājumā piedalīties ne tikai mūsu pašu lasītājus, bet arī Rīgas un citu filiālbibliotēku lietotājus. Abās akcijās kopā tika iesniegti 37 dzejoļi, kurus sacerējusi 21 persona. Jāteic, ka literāri radošas akcijas rīkojam regulāri, ar mērķi popularizēt dzeju kā literatūras žanru, sekmēt bibliotēkas lietotāju intelektuālo attīstību, pilnveidot literāro vārdu krājumu, attīstīt radošās spējas, iztēli, asociatīvo domāšanu, koncentrēšanās spējas, pašizpaušmes prasmes.

«Paceļot acis pret debesīm,

Sveicini sauli

Un baltās mākoņu laivas,

Kas zilumā lēni slīd.

No rūpju cauraustās pasaules

Cilvēk, mosties un gaismai pretī ej!»

Marianna Jukņeviča,

Rēzekne

Par piedalīšanos 2021. gada dzejas akcijās sirsnīgi pateicamies Rēzeknes filiālbibliotēkas lietotājiem Mariannai Jukņevičiai, Ievai Stikānei, Kristīnei Gļaudai, Arvīdam Gļaudam, Agnesei Puisānei, Žanim Mežalam, Rūdfolfam Linužam, Pēterim Meikstumam, Inesei Boļšakovai, Marijai Jurkovai, Ritai Grigorjevai, Antoņinai Artamonovai, Aleksandram Sediham, Intai Brokānei-Vilcānei, Gaļinai Kolenkovai, kā arī Guntai Bitei, Dairai Garozai, Idai Kronbergai, «Palāsītei» no Rīgas, Ivetai Dārzniecei no Jelgavas un Gunaram Gūžam no Liepājas filiālbibliotēkas. Vēlam saglabāt radošu dzirksti arī turpmāk!

Gluži kā vilciens pieturā pienācis jaunais 2022. gads. Lai ikvienam brauciens tajā ir veiksmīgs un saturīgs! Un saturīgu to, lai veido grāmatas, ko ņemsim šai braucienā līdzī. Jo, kā teicis Č. Eliots, «grāmatas ir vismierīgākie un vispastāvīgākie draugi, visgudrākās padomdevējas un vispacietīgākās skolotājas.»

*No rasas lāsītēm sev veldzi smelsim,
Mums pāri nakts lai zvaigžņu deķi sedz.
Pat tumsībā, es ticu, nezudīsim,
Jo vienmēr līdzās drauga plecs.*

«Palāsīte»,

Rīga

Lai jaunajā, 2022. gadā, katram Latvijas Neredzīgo bibliotēkas lietotājam vienmēr blakus kā uzticams drauga plecs ir grāmata!

Ar radošajās akcijās «Paceļot acis uz debesīm» un «Lai blakus vienmēr drauga plecs!» iesūtīto dzeju varat iepazīties šīs avīzītes «Bazūne» literārajā pielikumā.

AUDIO GRĀMATAS SKOLĒNIEM

Latvijas Neredzīgo bibliotēka sistēmā BALSS piedāvā pielāgoto mācību literatūru skolēniem ar lasīšanas grūtībām, t.sk. ar disleksiju.

Lai saņemtu pielāgoto mācību literatūru, skolēnam jābūt reģistrētam Latvijas Neredzīgo bibliotēkā. Lai reģistrētos bibliotēkā, vienam no vecākiem vai bērna likumiskajam pārstāvim jāaizpilda *galvojums*, tas jāizdrukā, jāparaksta un jānogādā Latvijas Neredzīgo bibliotēkā Rīgā vai kādā no tās filiālēm, ierodoties personiski vai nosūtot pa pastu, vai veidlapa jāparaksta ar drošu elektronisko parakstu un jānosūta uz e-pastu info@neredzigobiblioteka.lv.

Ja vēlas saņemt pielāgoto mācību literatūru elektroniski, aizpildot veidlapu obligāti jānorāda e-pasts. Trīs darba dienu laikā pēc veidlapas saņemšanas uz norādīto e-pastu tiks nosūtīti BALSS piekļuves dati (lietotājvārds un parole).

Šobrīd pieejamas šādas mācību grāmatas audio formātā:

- Zenta Anspoka «Latviešu valoda 2. klasei: 1. daļa»
- Zenta Anspoka «Latviešu valoda 2. klasei: 2. daļa»
- Zenta Anspoka «Latviešu valoda 3. klasei: 1. daļa»
- Zenta Anspoka «Latviešu valoda 3. klasei: 2. daļa»

Sadarbībā ar Latvijas Disleksijas biedrību ir ieskaņotas:

- Gunita Romanovska, Vilnis Purēns «Sociālās zinības 7. klasei»
- Vilnis Purēns «Sociālās zinības un vēsture 4. klasei»

Atgādinām, ka sistēmas BALSS piekļuves datus, kā arī lejupielādētās audiogrāmatas nedrīkst nodot citām personām pat tad, ja šī persona atbilst kādai no lasītāju grupām, kas drīkst saņemt pielāgoto literatūru!

ATPŪTAS BRĪŽIEM

MĪKLU IZAICINĀJUMS

Iepriekšējā «Bazūnes» numurā varējāt lasīt Liepājas filiālbibliotēkas vadītājas Ilzes Kārklīņas rakstu par mīklu meistarū Gunaru Gūžu. Jau iepriekš avīzītē varējāt lasīt viņa mīklas. Arī iepriekšējā numurā publicējam dažas *ziemīgās* Gunara oriģinālmīklas. Lūk, to atminējumi:

- Laikrādis uz ziemas apgērba.
(Atbilde: **sniegpulkstenītis**)
- Zaļš koks bez lapām.
(**Egle**)
- Ar kādiem āķiem rudenim pieākē ziemu un ziemai pēc tam pavasari?
(**Ar dzērvju kāšiem**)

- Kādas meitenes ziemā krīt no debesīm?
(**Pārslas**)
- Kāda meitene ziemā guļ uz koka zariem?
(**Sarma**)

Kā teicis pats mīklu meistars Gunars Gūža, «mīklu var *uztaisīt* teju par katru lietu, par katru parādību, tikai vajagot mazliet par to padomāt, kā arī pietiekami ar humoru un tādu kā smalku *paķeršanu*». Tāpēc piedāvājam izaicināt sevi sacensties ar Gunaru mīklu darināšanā. Līdz **21. janvārim** iesūtiet «Bazūnes» redak-

cijai **savas izdomātās mīklas par Valentīndienas tēmu**. Visas iesūtītās mīklas publicēsim «Bazūnes» februāra numurā. Mīklu autoriem būs sagatavojuši

pārsteiguma dāvanīņas, taču interesantāko mīklu autors saņems specdāvanu. Uzvarētāju izvēlēties palīdzēs pats mīklu meistars Gunars Gūža.

VĀRDS LASĪTĀJIEM

Ar prieku nākam uz Neredzīgo bibliotēku, lai parunātos ar jauko un sirsnīgo bibliotekāri Ilonu, kura ieteic grāmatas katra lasītāja un klausītāja gaumei, to uzzinot no sarunām ar katru klientu. Novēlam Ilonai «...lai mīlestības ir gana, ko saņemt un citiem ko dot. Un nedienas gaismas zvanā, lai dvēsele pārkausēt prot!»

Juris Ločmelis ar kundzi Ritu

Paldies par brīnumbrīnišķīgo iespēju, ko dod jūsu BALSS!

Paldies grāmatu ielasītājiem!!! It īpaši tiem, ar mierīgajām, plūstošajām balsīm, jo tās ļauj man pašai ļauties savai iztēlei un emocijām.

Gunta no Madonas

*Ziemassvētku zvaigznes
Lai pār visiem mirdz.
Miers lai ir virs zemes,
Miers iekš katra sirds.*

No Sirds pateicībā par atbalstu Neredzīgo bibliotēkas atsaucīgajiem darbiniekiem no Gaidas Cimmermanes.

Paldies Zanei Bičevskai. Viņai lasīšana sanāk ļoti superīgi!

Edijs

Veltījums manām «otrajām mājām» — Latvijas Neredzīgo bibliotēkas Rēzeknes filiālei:

*Ak bibliotēka
Mana sirds mīlestība
Mana prāta valdzinājums
Mana gara spirdzinājums*

*Kur Granta bērni mani
Aizved prērijas tālēs
Un Potera burvestības
Uzbur krāšņas pasaules*

*Un kamasutra iekvēlo
50 Grejas nokrāsās
Kur vējiem līdzī šūpojos es
Bāskervilu sunim gaudojot*

*Brāļu Strugacku fantāzijas
Aizved mani nākotnē
Annas Sakses pasakas
Atsauc mani bērībā*

*Ak bibliotēka
Kā mīlu tevi es
Kur tavas zināšanas plašās
Mums vienmēr būs vērtīgas*

Tavs lietotājs
Žanis Mežals

BAZŪNE

**Latvijas Neredzīgo
bibliotēkas
bezmaksas avīze**

Mājaslapa: www.neredzigobiblioteka.lv sadaļā *Digitālā bibliotēka*

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par publikācijām atbildīgi paši autori.

Janvāris

Pr	Ot	Tr	Ce	Pk	Se	Sv
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Februāris

Pr	Ot	Tr	Ce	Pk	Se	Sv
					5	6
1	2	3	4			
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

Marts

Pr	Ot	Tr	Ce	Pk	Se	Sv
					5	6
1	2	3	4			
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Aprīlis

Pr	Ot	Tr	Ce	Pk	Se	Sv
					1	2
					3	
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Maijs

Pr	Ot	Tr	Ce	Pk	Se	Sv
					1	
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Jūnijs

Pr	Ot	Tr	Ce	Pk	Se	Sv
					1	2
					3	4
					5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Jūlijs

Pr	Ot	Tr	Ce	Pk	Se	Sv
					1	2
					3	
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Augusts

Pr	Ot	Tr	Ce	Pk	Se	Sv
					1	2
					3	4
					5	6
					7	
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Septembris

Pr	Ot	Tr	Ce	Pk	Se	Sv
					1	2
					3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Oktobris

Pr	Ot	Tr	Ce	Pk	Se	Sv
					1	2
					3	4
					5	6
					7	8
					9	
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Novembris

Pr	Ot	Tr	Ce	Pk	Se	Sv
					1	2
					3	4
					5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Decembris

Pr	Ot	Tr	Ce	Pk	Se	Sv
					1	2
					3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

BAZŪNE

2022

**AUDIOGRĀMATAS
VIENA KLIKŠĶA
ATTĀLUMĀ**

Latvijas Neredzīgo bibliotēka aicina izmantot

Audiogrāmatu Lejupielādes Servisa Sistēmu — BALSS,

kur apkopota gan daiļliteratūra, gan mācību grāmatas audio formātā.

**SAZINIES ŠODIEN AR BIBLIOTĒKU
UN RĪT JAU KLAUSIES GRĀMATAS!**

balss.neredzigobiblioteka.lv
(+371) 67 514 513 (lasītāju apkalpošana)
(+371) 29 374 942 (BALSS konsultants)

BAZŪNE

2022. gada 3. janvāris

LITERĀRAIS PIELIKUMS

2021. gadā Latvijas Neredzīgo bibliotēkas Rēzeknes filiālbibliotēka organizēja divas dzejas sacerēšanas akcijas — «Paceļot acis uz debesīm» un «Lai blakus vienmēr drauga plecs!». To laikā bibliotēka kopumā saņēma 37 oriģināldarbus, kurus iesūtīja Rēzeknes filiālbibliotēkas lietotāji Marianna Jukņeviča, Ieva Stikāne, Kristīne Gļauda, Arvīds Gļauda, Agnese Puisāne, Žanis Mežals, Rūdolfs Linužs, Pēteris Meikstums, Inese Boļšakova, Marija Jurkova, Rita Grigorjeva, Antoņina Artamonova, Aleksandrs Sedihs, Inta Brokāne-Vilcāne, Gaļina Kolenkova, kā arī Iveta Dārzniece no Jelgavas un Gunars Gūža no Liepājas filiālbibliotēkām, savukārt no Rīgas savu dzeju iesūtīja Gunta Bite, Daira Garoza, Ida Kronberga un autore ar segvārdu «Palāsīte».

Iesūtītajos darbos jūtams gan skaudrums, gan mīlestība, gan arī nerātnums. Autori dalījušies ar savām pārdomām un sajūtām gan par draugiem, gan par debesīs saskatāmo. Iespējams dzeja ir lieliskākais veids kā izteikt savas emocijas vienlaikus aizsargājot pašu autoru, jo tā pasaka būtiskāko neiedziļinoties detaļās. Tāpēc ikviens lasītājs cita autora dzejā var saskatīt arī savu stāstu. Tas savukārt raisa pārdomas un varbūt pat dod risinājumu kādam neizteiktam smagumam, kas ir mūsos.

*Paceļot acis uz debesīm,
Tu iemīļo to plašumus,
Un, paņemot daļiņu sev,
Vari laimīgs kļūt.*

(Agnese Puisāne)

Paldies Rēzeknes filiālbibliotēkas vadītājai Inārai Zeltiņai par akcijas rīkošanu un radošā potenciāla attīstīšanu, jo kā Ināra pati saka: «Literāri radošas akcijas rīkojam ar mērķi popularizēt dzeju kā literatūras žanru, sekmēt bibliotēkas lietotāju intelektuālo attīstību, pilnveidot literāro vārdu krājumu, attīstīt radošās spējas, iztēli, asociatīvo domāšanu, koncentrēšanās spējas un pašizpaušmes prasmes.».

Paldies visiem, kas piedalījās dzejas akcijās. Jaunajā 2022. gadā novēlu visiem tīģera izveicību, spēku un spēju pastāvēt par sevi un savām interesēm!

Gunta Bite
Avīzītes «Bazūne» redaktore

Dzejas akcija
PACEĻOT ACIS UZ DEBESĪM

Marianna Jukneviča, Rēzekne

Uz gaismu ej

Paceļot acis pret debesīm,
Sveicini sauli
Un baltās mākoņu laivas,
Kas zilumā lēni slīd.
No rūpju cauraustās pasaules
Cilvēk, mosties un gaismai pretī ej!
Meklē ceļu, tu vari un spēj!
Raugies dabā un spēku smel,

Redzi, kā grauds, zemē iesēts,
Cieto velēnas garozu lauž,
Mazā ozolzīle par dižu koku augs,
Un brūnais kastaņas rieksts
Savā lapotnē kādreiz baltas ziedu sveces
degs.
Cilvēk, tu tici, cīnies, uz gaismu ej!
Paceļot acis pret debesīm,
Lūdz Dievu, lai stiprina mūs,
Dod spēku strādāt un grūtībās nesalūzt.

Agnese Puisāne, Rēzekne

Paceļot acis uz debesīm

Paceļot acis uz debesīm
Vēro saules priekpilno smaidu,
Vēja un mākoņu deju,
Putniņa skaisto lidojumu.

Paceļot acis uz debesīm,
Ieraugi tūkstošiem zvaigžņu.
Un kādā no tām
Paslēpta tava laime.

Paceļot acis uz debesīm,
Tu atminies kādu sapni,
Un rodi spēku,
Lai spētu to piepildīt.

Paceļot acis uz debesīm,
Tu iemīļo to plašumus,
Un, paņemot daļiņu sev,
Vari laimīgs kļūt.

Iveta Dārzniece, Jelgava

Paceļot acis uz debesīm...

Iedvesma uzpūtīs
siltu dvašu
aukstum ziemas rītam

pretī kupenām
uzskries kāds dzejolis gaisā
un neviens to neredzēs krītam

spēkam kas pacels spārnos
prāta radīto izbrīnu
ļausimies brīvi

ja vien tu mīli šo sajūtu
ja vien tu mīli dzīvi

Pacel acis uz debesīm

Tu paskaties debesīs,
Un ko tu tur redzi,
Kā dienā spīd saule,
Bet naktī blāvs mēness.

Kā atlido gājputni
Pie mums vien uz mirkli,
Tad laižas tie prom,
Jo te tiem ir slikti.

Kā tumsā krīt zvaigznes
No debess juma,
Kā skaiti tu tās,
Bet zūd šīs kur kura.

Kā baloži dūdo uz mājas jumta,
Bet tur zem viņiem sikspārnis dus.
Mums šīs ainas ir ierastas dzīvē,
Bet ko redz sirds, to nezināt mums.

Paceļot acis uz debesīm

Paceļot acis uz debesīm
Es redzu mākoņaitiņu baru,
Ko gana divi gani.
Tā viena ir saulesmeita
Ar pieneņu vainagu zeltainajos matos,
Bet tas otrs ir kautrais mēnesdēls,
Kurš spēlē paslēpes ar saulesmeitu.
Bet ir reizes, kad aitiņas ir izklīdušas
Un zilajā debesu pļavā palikuši tikai gani,
Kas meklē savu aitu baru.

Ir arī reizes, kad aitiņu ir tik daudz,
Ka gani nemaz nav redzami,
Un tad aitiņas raud,
Jo viņām patīk savi gani.
Kad salatēvs tās cērpj,
Tad mēs redzam sniegu, kas lēni no
debesīm krīt.
Dažreiz aitiņas apciemo dailā varavīksne,
Kas kā greznis loks pār debesīm viz,
Bet kad paliek tumšs visi dodas prom
Un nu baltās aitiņas
Paliek tumsas un zvaigžņu gādībā.

Paceļot acis uz debesīm

Tu redzi visuma pēdas,
Tu redzi kā kārtojas,
Mākoņu grēdas.
Milžu pēdas.
Ar švīkām sašvīkā debesis,
Kāds to visu nodzēš.
Un atkal raksta no jauna,

Vēstuli uz turieni,
Saņems kāds tur augšā,
Saņems un izlasīs,
Nogrimis mākoņu domās,
Sakārtos, saliks atkal visu somās.
Lejā to nonesīs,
Nokrišņu veidā,
Nāc, draugs, un saņem,
Ar smaidu sejā.

Paceļot acis uz debesīm

Paceļot acis uz debesīm, tu ceri, tici —
brīnumam — skaistam mūžīgam.
Tu izstiep rokas, aizverot acis klusi,
klusi lūgšanu skaiti
pie aizdegtas sveces liesmas.
Logs uz ār pasauli izgaismots,
zvaigžņotas debesīs lielu aukstumu sola.
Tu veries, kā zvaigznes
cita aiz citas debesīs mirdz.
Tu tici brīnumiem,
Dieva pieskārienam svētam.
Šis vakars kluss, vien tava sirds dungo.
Vien tavas siltās plaukstas silda manējās.
Varam doties šai naksnīgajā pastaigā,
ik vakaru klausoties viens otra smieklos.

Smieklos, domās un fantāzijās.
Pētot debesis, skaitot zvaigznes,
vērojot mēnesi. Tu un es. Abi — mēs.
Caur pasaules piesnigušiem ceļiem
ar mīlestību sirdī brienam, ar smaidu,
Ar cerības stariņu krūtīs.
Pasauli laimīgāku darot, paši priekš sevis.
Un Dievs atalgos par visu.
Par katru smaidu, labo nodomu, darbu.
Katra zvaigznīte mirdzēs spožāk,
tik spoži kā mūsu sirdis.
Paver acis uz debesīm!
Viss zelts lai sabirst tavās rokās.
Ej un dali to ar prieku!
Ar prieku pildi līdzilvēku sirdis,
ar mīlestības zvaigznītēm!

Pacel acis uz debesīm!

Pacel acis uz debesīm, zilas tās,
Tūlīt lūgšanā no sirds saliec rokas,
Tad viegli kļūs patiesi, ne iedomās,
Manīsi, kā visi darbi tagad sokas.

Jo tavas lūgšanas no sirds kvēlās,
Ir aiznestas Debesu Tēvam, nodotas.
Viņš grib, lai piepildās ieceres cēlās,
Viņš vēlās, lai viss tev tūlīt izdodas.

Paceļot acis uz debesīm

Esi sveicināta Marija
Žēlastības pilnā
Lūdz Dievu par mums
Par mūsu mīļajiem
Sargi Mūs visur un vienmēr
Pieskati katru mūsu soli
Ieskaties mūsu sirdīs
Un piepildi tās ar Mīlestības gaismu
Ieskaties Mūsu Dvēselēs
Attīri tās no visa, kas lieks
Palīdz sakārtot dvēseles mājokli

Lai Dievam Tēvam būtu prieks
Ienākt un ciemoties tajā
Uzlūko Mūs no Augšas
Mīļā Dieva Māte Marija
Palīdz dzīvi nodzīvot tā
Lai nebūtu kauns
Lai darītu mēs labus darbus
Lai mīlētu viens otru tavā Mīlestībā
Lai katrs spētu ieraudzīt
Kur Debess gaisma aust
Lūdz par mums un
Mēs pielūgsim Tevi
Mīļā Māte Marija

Paceļot acis debesīs

Ceļu acis debesīs
Skumju sirdi nomocīts
Redzu, lido eņģelīts
Spožu gaismu apveltīts

Apskauj mani eņģelīts
Priekā mana sirds notrīs
Viņš man sola, debesīs
Visas bēdas nozudīs

Šai pasaulē pazemīgs
Esi vienmēr labestīgs
Mīlestībā pacietīgs
Dievam vienmēr pateicīgs

Zemes lietās bezprātīgs
Man tas prāts ir ķecerīgs
Un mans gars ir nespēcīgs
Visiem liekas nevērtīgs

Slauka as'ras eņģelīts
Manās bēdās līdzcietīgs
Tomēr esi pacietīgs
Dievam viss ir nomērīts

Pacel acis debesīs
Sirds kad bēdās notrīs tev
Sargeņģeļi uzsmaidīs
Dievs tev vaigu noglaudīs

pazūdot nezūdošam

debesīs lāsojas pātagas cirtieni
reti, bet sāpīgi dziļi tie sulo
debesīs novaidas dvēseles izelpa
skumji un patiesi viegli tā balo

debesīs uzkāpa
debesīs norima
sāpes un ciešanas
tukšumā nogrima

Pasmaidi un noglāsti

Pacel acis — pasmaidi!
Tas nav mākonis
lietu nesošais.
Tā — mūža rasa
veldzi sniedošā.

Pastiep roku — noglāsti!
Tā nav tumsa jau
nakti vēstošā.
Tā — mana roka
tavu tverošā.

Pasmaidi un noglāsti!
Tu esi pasaules šūna,
visu radošā!

* * *

Dod, Dieviņi, laimei spārnus,
Aiznest prieku pasaulei.
Lai tā nekrīt bēdu purvā
Un lai negrimst naidībā.

Dod, Dieviņi, gaismai spēku,
Aizdegt sirdis cilvēkiem.
Lai tie sadzird dvēselīti,
Lai redz prieku actiņās.

Александр Седых, Резекне

Смотрите чаще в небеса

Гулять пошёл однажды я,
Мороз и солнце-красота.
Земля покрыта белизной,
Как белый лист передо мной.
Мне захотелось рисовать,
И красоту всю описать.
Взгляд перевёл на облака,
Там не земная красота.
Вот облако увидел я
Подумал, что на нём друзья,
Которые ушли давно.

Жизнь пролетела, как в кино.
А вот родные и друзья —
Ушли недавно-навсегда.
С которыми пожил не зря.
И после этих светлых мыслей,
Мне на душе легко-легко
Желанье есть творить добро.
Я пожелать хочу всем в заключение,
Чтоб наступило озарение,
И чтобы Бог сказал: Пора!
Для сотворения добра.
Смотрите чаще в небеса.
И верти сердцем в чудеса!

Инесе Большакова, Резекне

Подняв свой взор на небеса

Сидишь ты в темноте, не зажигая света.
Ты слушаешь шаги,
Не спишь до самого рассвета.
Душа тоскует, сердце рвётся...
Случилось ли чего?!
Когда уже домой вернётся?!
Всё вспоминаешь, тихо плачешь...

Подняв свой взор на небеса
Молитву Богу посвящаешь...
Спаси и сохрани,
И покажи домой дорогу.
Пусть будет рядом.
Даст отдохнуть немного...
А завтра снова день и новые заботы,
И снова ждать — молиться Богу...

Антонина Артамонова, Резекне

* * *

Когда я поднимаю свой взор в небо.
Я не знаю как объяснить,
Но когда утром или ночью проснувшись,
Глаза открыв после сна,
Я почему то невольно обращаю свой
взгляд на окно.
И неспешно встаю, к нему подхожу,
Отодвигаю занавес и в небо смотрю.
Если это ночь, то взглядом в высь,
Я звезды ищу и луну.
А утром смотрю на Восток — восход
Солнца,
Все эти знаки — к хорошему дню.

Смотря в небо — я Господа Бога прошу —
О Силы небесные! Простите меня
грешную!
И за всех нас грешных людей на этой
земле,
Я у Господа Бога прошу —
Что бы он нас всех грешных,
Плохих и хороших — простил,
Дал бы нам сил и здоровья, ума, терпения
и любви.
И на добрые благие дела Благословил.
Я не знаю, как это все объяснить,
Но так делаю каждый день.
Думаю, что связано это с тем,

Что рано или поздно,
Приходит то время и день,
И наша душа навечно,

Улетит в небеса, в другой неизведанный
нам мир.

Мария Юркова, Резекне

Душа и небо — Вечности единство

Живем привычно мы на Матушке-Земле,
Красоты и плоды ее вкушаем,
То равнодушны ко всему порою, как во
сне,
И в небеса взор редко обращаем.

А ты взгляни на небо — Вечности простор!
Там каждый миг — всегда движенье!
На глади голубой из облаков ковер —
Сил тайных дивное плетение.

В любом мгновении картин калейдоскоп
Меняется в высоком мироздании,

Порой внезапно туча проплывет
И освежающим дождем прольется на
прощание.

Так и в душе у нас, здесь на Земле,
Такое ж вечное движенье —
То трепет радостный, То горькое
смятенье,
Но горечь выльется слезой и снова
просветленье.

Вот только б Вера и Любовь
Из наших душ не исчезала,
А в дни тревог, сомнений вновь
Надежда нам за тучей Солнце возвещала.

Рита Григорьева, Резекне

* * *

Вечер. Алмазное небо,
Звездная россыпь в дали...
Кажутся сказкой планеты
Где-то в далеком пути.
Гибель галактик холодных,

Рождение новой звезды,
Вспышка яркого света,
Первые детские сны...
Вглядываясь в небо,
Вижу я синюю даль,
Радугу всех оттенков,
Мир загадок и тайн.

Dzejas akcija
LAI BLAKUS VIENMĒR DRAUGA PLECS!

Palāsīte, Rīga

* * *

Par bijušo mēs nerunāsim,
Man jau tāpat ir rētu pilna sirds.
Par jauko sapni padomāsim.
Un zvaigzni to, kas tikai mums vien mirdz.
Viss bijušais kļūst nenožīmīgs.
Un acis šķīst, tik skaisto redz.
Pat pastnieks kļuvis tāds kā sirsnīgs,
Ja ir blakus drauga plecs.
Vēl neizdomātu domu ceļos klimstu,
Par putekli tiek smilšu graudiņš berzts.
Un nespēkā uz pelniem nesajimstu,
Jo blakus man ir drauga plecs.
No rasas lāsītēm sev veldzi smelsim,
Mums pāri nakts, lai zvaigžņu deķi sedz.
Pat tumsībā, es ticu, nezudīsim,
Jo vienmēr līdzās drauga plecs.

Nemākules optimisms

Es nemāku, tik skaisti dziedāt
Kā dzied tā lakstīgala,
Kas pāri ezeram, tur bērzā,
Jau kuro nakti pogā!

Es nemāku tā izdejojot
Kā dejo dzērves purvā!
Es nemāku tā uzriedēt
Kā rudzupuķes druvā!

Es nemāku vēl itin daudz,
Tik daudz, cik ielien maisā!
Bet, mīļais, maisu varam mēs
Par abiem uzšaut gaisā!

Lai citām tiek, kas man nav dots,
Es neskumstu par to!
Man liksmā sirds tik labo redz!
Jo vienmēr līdzās drauga plecs.

Gunta Bite, Rīga

* * *

mēs esam un būsim
ar dabas smeldzi ieņemti
mēs esam un būsim

par sāli dzīves virumam
mēs esam un būsim
viens otram par izelpu
jo ieelpa pašos
ik dienu mūs dzirdina

* * *

Es aizeju —
prom no visiem,
kā rakstot dzeju,
lai nepabeigtu.
Ir tikai ceļš —
kā noslēpums,
kas klusi vientuļš
mīt sniega laukos.
Un man kļūst bail,

jo esmu viens
uz ceļa, kas gail
kā naidnieka acs.
Tu seko man —
es jūtu vēl
tavi soļi san
man blakus smiltīs.
Tas drosmi dod
cīņai ar sevi
un spēku rod,
lai pabeigtu dzeju.

Rūdolfs Linužs, Rēzekne

Tu padalies draugs

Tu padalies draugs,
Ļauj uz klausīt bēdas,
Ļauj sadzirdēt vārdus,
Nu bet visu bez steigas.
Es esmu tev blakus,
Kā sacīt, jau līdzās,
Jo mirklis no dzīves,
Nav ģitāras stīgas.
Es esmu tev līdzās,
Un būšu tev blakus,
Tik esi ar mani,
Dalies sāpēs, ja prasu.

Īsts draugs

Tas nedaudz sabozies,
Un bailīgs man šķiet,
Šis spalvu kamols,
Jau pagultē lien.
 Šis actiņas platās,
 Tur šaubas vien mīt,
 Uz mani tā skatās,
 Un pie manis tā līp.
Vēl paies kāds laiks,
Līdz nāks tas man klāt,
Un atļausies glāstiem,
Un pieglauties sāks.
 Šis draugs būs īsts,
 Bez viltus un meliem,
 Kuram jūtas nav kredīts,
 Kur respektēts termiņš.

Agnese Puisāne, Rēzekne

* * *

Mans draugs ir kaķis glīts,
Kam spalvu rotā baltais zīds.
Mīļš tas liekas man,
Kad viņa dzirnaviņas skan.
Viņš mani uzklausa
Un manas domas nolasa,

Vakaros viņš nomierina,
Rītos laikus pamodina.
Viņš man vienmēr blakus tekā,
Bet nesaka man it nekā.
Vien savā valodā viņš vārdus rod,
Kurus cilvēks nesaprot.

Kad tam nedarbi ir prātā,
Gribas ieslodzīt to krātā,
Un tomēr es to nedaru,
Jo redzu laimes uzvaru.

Cik labi, ka blakus drauga plecs,
Kas mūsdienās ir ļoti rets.
Par to, ka mūsu ceļi krustojās,
Pūciņ, mana sirds tev pasakās.

Ida Kronberga, Rīga

Mūsu Latvija

Latvija, tu mūsu mīļā dzimtene,
Kā tevi var nemīlēt?
Savā ziedonī, tu acis priecē,
Putnu dziesmas ausīs skan.

Īsas, gaišas tavas naktis,
Saulainas dienas seko tām;
Ne jau vienmēr saule spīdēs-
Vēji trakos, lieti līs.

Krusa pamanās ledus akmentiņus mētāt,
Tevi, Latvija, un mūs baidīt,
Tad pie drauga siltā pleca vēlamies būt,
Kur mierinājumu var just.

Latvija, tevī ir mūsu mājas,
Uz tavas zemes dzīvojam, strādājam un
bērnus audzinām,
Bet kad pa skuju taku aiziesim
Tomēr, mīļā Latvija, tavā zemē paliksim.
Virš mums koki šalks un skanēs putnu
dziesmas.

Arvīds Gļauda, Rēzekne

Pārdomas

Mans draugs, paver acis uz debesīm!
Vai redzi tur Dievu?
Vēl rītu skaisto, kas sveicienus nes.
Šo vakaru, kad saule riet. Draugs, vai redzi?
Un, ja neredzi, vai jūti manu silto sirdi un plecu,
Kas izslāpusi pēc tava atbalsta?
No rīta, kad acis es atveru,
pār lūpām tavu vārdu saucu, mans draugs.
Diena pait, skumjas zūd,
Rīta rasa dienas saulē žūst.
Dievu lūdzu klusi, savās domās
Par tiem, kas acu gaismu zaudējuši,
No ganāmpulka noklīduši.
Dod ceļa gaismu tiem!
Sauc atpakaļ uz gaismas ceļa!
Mans Dievs!
Draugs, vai jūti to, cik svarīgs esi man,
Kad skumst mana sirds.

Kristīne Gļauda, Rēzekne

* * *

Vai rīts,
Vai vakars nāk,
Vienmēr blakus būs tev kāds.
Viņš ar tevi ikdienā.
Bēdās tavās un izpriecās.
Tavs draugs, kam ķermenis nav,
Tik tici, tik tici, draugs.
Tavs Sargeņģelis tevi skaus.
Tie baltie, maigie dūnu spārni.
Tie pasargās, kad būs tev auksts.

Visu dienu savu mūža maizi

Visu dienu savu mūža maizi
Ar citiem tu lauzi un ēd,
Tikai šodien saules rieta vakarā
Pati kā saulīte blakus man sēdi.

Tu visu savu mūža maizi
Pie cita galda esi apēdusi,
Tikai no lielā maizes kukuļa
Viena maza garoziņa palikusi.

Pēc garas dienas un gara ceļa
Klusi pie manis esi atnākusi,
Un mīļi kā ciema kukuli
Man savu maizes garoziņu esi atnesusi.

Es gribētu tev kaut ko sacīt,
Bet sīkas asaras sevī es valdu,
Jo man tava maizes garoziņa
Ir ļoti, ļoti par saldu.

Es un tu kopā ar saulīti
Aizgājām katrs uz savu pusi,
Tikai tava maizes garoziņa
Tev rokās pus ēsta palikusi.

Mēs domājām savu maizi sev cept,
Bet aizgājām katrs uz savu pusi;
Jo krāsns, kur savu kopīgu maizi sev cept
Ir sen jau sabrukusi.

Gluži kā tautas dziesmā

Tautiets jāja piegulā
Es tam līdzī taisījos,
Es tam līdzī taisījos
Galvā liku vainadziņu.

Tautiets zirgu ganīdams,
Krūmā kāra cepurīti,
Krūmā kāra cepurīti,
Tur es savu vainadziņu.

No rītiņa celdamies
Tautiets ņēma cepurīti,
Tautiets ņēma cepurīti
Paņem manu vainadziņu.

Tais brālīti ziedu laivu
Brauc pēc mana vainadziņa,

Brauc pēc mana vainadziņa
Līdz tautieša namdurvīm.

Tautietim istabā
Dučiem tādu vainadziņu,
Dučiem tādu vainadziņu
Kurš, māsiņ, tavējais?

Manējais vainadziņš
No rozīšu ziediņiem,
No rozīšu ziediņiem,
Pīlādzišu odziņām.

Es atstāju vainadziņu
Ar visām rozītēm
Ar visām rozītēm
Tautietim rotāties.

Tikai sev līdz paņēmu
Pīlādzišu rūgtumiņu,
Pīlādzišu rūgtumiņu
No sārtām odziņām.

Es savu bezmiega nakti kā putnu

Es savu bezmiega nakti kā putnu
Izlaidu pretī rītam.
Kāpēc mēs bēgām no mīlestības,
Kaut zinām, ka tajā atpakaļ krītam.

Es zinu — tu nāksi kā vējš,
Lai zinu, kur pretī tev iet.
Ir jāiet, protams, pret rītiem
Un nevis tur, kur saule riet.

Varbūt tu nāksi kā saule,
Lai man no tevis acis žilbst,
Lai manā dvēselē tev blakus
Pilna saules gaisma tilpst.

Vislabāk nāc kā bieza migla,
Kas rāsas ziediem noklājusi rītu,
Lai tikai tevi es redzu un neko citu,
Un tikai tevī un mīlestībā krītu.

Ir rīta vējš jau izdzenājis miglu,
Un saule augstu uzkāpusi
Ir saules pilna diena manā dvēselē,
Jo tu pie manis esi atnākusi.

Pēteris Meikstums, Rēzekne

* * *

Lai blakus vienmēr ir tava drauga plecs,
Tā īstā sirds, kura ikdienā par tevi degs!
Vienalga — jauns vai vecs, vai tuvumā vai tālumā,
Ja vien sirdij tuvs, no viņa prieka dzirkstis tevī leks.

Lai tev viņa nepietrūkst nekad, pat tad
Ja liktens nelabvēlīgs tavu dzīvi grauž.
Bet cerībā uz labu, kad top rindas šīs,
Es uzzinu, ka laime ap tevi savus
tīklus auž.

Daira Garoza, Rīga

Pavasaris

Manas skaistās bērnu dienas
Vienmēr manās atmiņās.
Manas bērnu dienas gāja
Manās mīļās tēva mājās.

Skaisti mani mūža gadi
Klusi zaļā Strazdmuižiņā.
Visas dienas skaistas man ir,
Vienmēr es priecājos par tām.

Liepājiņa skaista vieta
Jūra vienmēr blakus tai.
Jaukas manas bērnu dienas,
Tēva mājā klusajā.

Tagad gaišā saule silda,
Mani mīļā ciematiņā.
Nu šeit tagad priecājos
Strazdmuižā dzīvojot.

Manas atceres mūžā

Manā mūžā skaistākais,
Nē, šīs pavasara dienas.
Visu ko es atceros,
Ņemu sevī kā tam būt.
Atceros kā dārgas lietas,
Dzīvoju ar gaišu prātu.

Nāk nākdamas saules dienas,
Visās manās mūža dienās.
Jaukās atmiņās es redzu,
Visas savas bērnu dienas.
Lai gan kādreiz kā ir bijis.
Tomēr man ir gaišs un skaists.
Tomēr viss ir gaišs un skaists.
Nav man sliktu domu vēl.

Žanis Mežals, Rēzekne

* * *

Sēžu mājās šodien es
Lietus līst un jūtos vecs
Feisbukā uz jokiem nes
Rādu visiem, kas ir žests
Neglābj mani internets
Nepalīdz pat tantuks vecs
Sirdī jūtos visiem svešs
Dažiem liekos putniņš rets
Glāba mani drauga plecs
Viņam bija konjaks vecs

Jūtos nu jau labāk es
Vēl tik pietrūkst vafeles

Dzīve kā pie tāfeles
Izsaukts jūtos vienmēr es
Visiem priekšā kāpnītes
Jāprot tik mums pakāpties

Slava Dievam, saku es
Blakus vienmēr drauga plecs
Un tas gaismu sirdī nes
Tur pat nevajg vafeles

Александр Седых, Резекне

* * *

Дружба слово непростое,
Очень важное для нас.
Друг понятие такое,
Что не спутаешь никак.
Друг всегда в беде поможет,
Разделит горе пополам.
В трудный час плечо подставит,
Не придаст и не обманет.
Он поможет бескорыстно,
Ничто не требуя взамен.

При каждой редкой нашей встрече,
Находим много общих тем.
Близким и друзьям желаю:
Здоровья, жизни много лет,
Уметь дружить, не зная бед.
Чтобы жить и не тужить,
Научитесь Вы дружить.
С детства нужно нам понять,
Легко дружбу потерять.
Нельзя дружбу одолжить —
Дружбой нужно дорожить!!!

Галина Коленкова, Ливаны

СТАРЕЮТ ДРУЗЬЯ...

Давно уж года не считаю
И думать забыл про года.
Стареют друзья, вместе с ними
Наверно старею и я.
И редкие встречи с друзьями
Вдруг высветят словно во мгле
Рассветные зори, холодные росы
В родимой моей стороне.

Вновь вижу знакомые лица,
Вновь слышу и говор и смех,
И дом, где полночной порою
Я вдруг повился на свет...
Стареют друзья и при встречах
Я вижу как сам постарел.
Жалею? Да нет, не жалею.
Я многое в жизни успел.
Порой ошибался до боли,
И падал и снова вставал.

Меня предавали, но сам я
Ни разу друзей не предал.
За жизнью спешил, погоняя,
Как тройку, лихие года.
И пусть мои дети и внуки

Теперь доживут за меня.
Давно уж года не считаю.
И думать забыл про года.
Живу как могу, не старею,
Лишь жаль, что стареют друзья...

МОИМ ДРУЗЬЯМ

Поклон вам мой низкий, друзья,
За то, что вы в жизни со мною,
Что я не шагаю впотьмах
Своей одинокой тропею.
Спасибо, родные мои,

(иначе сказать не умею),
Вам сердце готова отдать
И душу, которой владею.
А, если настанет пора,
Когда нам придётся расстаться,
Пусть памяти прочная нить
Не сможет случайно порваться.

Рита Григорьева, Резекне

* * *

Пусть всегда будет рядом
Плечо друга надежное,
С ним тепло и уютно
В радости, в горести.

Мы рассветы встречаем,
Про любовь говорим,
У костра пели песни,
В небе звезды считали.
Дружба наша как дом,
Согретый душевным теплом.

Антонина Артамонова, Резекне

* * *

Мой кот — мой друг
Ведь не у каждого из нас бывает так,
Что в трудный жизни час
Наш друг или подруга не могут
оказаться рядом.
Вот я хочу рассказать вам эпизод из
жизни своей.
С мужем мы живем отдельно от детей,
А с нами рядом два кота, два наших
друга.
Муж в рейс, а я с котами остаюсь одна.
С ними общаюсь как с людьми,

И что удивительно — они понимают
меня.
В ответ смотрят в глаза, мурлыча,
ласкают меня.
И у меня постоянно чувство, что я не
одна.
А особенно друг мой Муся, он как бы
Чувствует мое самочувствие.
Бывает, что подводит здоровье меня
И очень трудно уснуть,
А рядом всегда в кресле у изголовья
Ложиться спать мой кот Муся.
Но только мне стоит встать и сесть на
кровать,
Кот сразу откроет глаза и посмотрит,

Муркнет, встанет, ко мне подойдет,
На задние лапки сядет, а передние мне
на плечи кладет,
И начинает мурлыча меня ласкать,
Как бы знает, что успокоит меня.
И все мои боли, болезни, тревоги
пройдут.
Я его ласково поглажу в ответ
И скажу — Муся, все хорошо,
Сейчас посижу и все пройдет,

Ложись спать, мой кот Муся,
Я тоже спать пойду.
Опять спокойно лягу и моментально
усну.
Вот такие животные чуткие, жаль, что
не говорят.
Особенно одиноким людям скрашивают
жизнь
И горевать не велят.